

МИНИСТЕРСТВО
НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ
И БЛАГОУСТРОЙСТВОТО

№ 91-00-57/28011 1998 г.

гр. София

ДО
ОБЩИНА
ОБЛАСТ.....

Към наш № 91-00-57/11.05.1998 г.

Във връзка със запитването Ви за начина на действие и реакцията на общинската администрация при положение, че при искане от гражданите за издаване на "Удостоверение за наследници" в общината няма данни за починалите лица и техните наследници Ви отговаряме следното:

1. Отговорността за издаването на официален документ - "Удостоверение за наследници" е изцяло на длъжностното лице издаващ този документ.

2. В никакъв случай гражданите не могат да носят отговорност по чл.313 ал.1 на Наказателния Кодекс, тъй като в никакъв закон на страната не се предвижда използването на декларативния способ за доказване на факти и обстоятелства от този характер.

Така например в ПМС №35 от 1974 г. изрично са изброени случаите, в които може да се използва декларативния способ.

На второ място в чл.313 ал.1 на НК е изрично казано, че "който потвърди неистина или затаи истина в писмена декларация, която по силата на закон, указ или постановление на Министерския съвет се дава пред орган на властта..... се наказва".

3. С Решение № 345 от 28.05.1974 г. на наказателната колегия на Върховния съд се дава тълкование, че: "Престъплението по чл.313 ал.1 е налице само тогава, когато е потвърдена неистина или затаена истина в писмена декларация, която по силата на закона се дава пред орган на властта". Прилагаме Решение № 345/ 27.05.1974 г.

Единственото правилно решение е общинската администрация след проверката, направена задълбочено по регистрите по гражданско състояние и регистрите за население (на ЕСГРАОН и стари семейни регистри) да се издаде удостоверението с установените по регистрите факти.

При липса на данни по изброените регистри, тогава общината отбелязва това обстоятелство в удостоверението, като оставя съдът да решава при претенции от страна на наследниците. Разбира се, общинската администрация, трябва да знае, че при недобросъвестна проверка по регистрите отговорността също е на общината.

Приложение: Решение № 345 на Върховния съд от 28.05.1974 година

СНЕЖАНКА ГЕОРГИЕВА
НАЧАЛНИК ГЛАВНО УПРАВЛЕНИЕ
"ГРАЖДАНСКА РЕГИСТРАЦИЯ
И АДМИНИСТРАТИВНО ОБСЛУЖВАНЕ"

чл. 313, ал. 1 НК

Престъплението по чл. 313, ал. 1 НК е налице само тогава, когато е потвърдена неистина или затаена истина в писмена декларация, която по силата на закона се дава пред орган на властта за удостоверяване истинността на някои обстоятелства. Съставът на престъплението не е осъществен, ако законът не допуска или не предвижда истинността на вписаните в декларацията обстоятелства да се удостоверяват по такъв начин, макар вписаните обстоятелства да не отговарят на истината.

Деянията на всички подсъдими са несъставомерни. Престъплението по чл. 313, ал. 1 НК е налице само тогава, когато дадено лице потвърди неистина, или затаи истина в писмена декларация, която по силата на закона се дава пред орган на властта за удостоверяване истинността на известни обстоятелства. Това означава, че престъплението е осъществено само когато законът изрично указва, че истинността на обстоятелствата, посочени в декларацията, може да се доказва и по този начин. Ако законът не е указал, че същите обстоятелства могат да се установяват и чрез декларация или изрично е забранил доказването им да стане по такъв начин, то деецът, макар и да е дал декларация, с която потвърждава истинността на същите, не върши престъпление по чл. 313, ал. 1 НК, тъй като деянието не съставлява престъпление.